

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លខេកៅសិបបុរា

ការបើកសម្ព័ន្ធអំពីសារៈសំខាន់ខាងទំនាយនៃសាររបស់ទេវតាទីពីរ

Jeff Pippenger

2024-02-28

នៅក្នុងបុរាណសាស្ត្រក្នុងចំណោមសាររបស់ទេវតាទីមួយ និងទេវតាទីពីរទាំងពីរ
សារនោះអាចត្រូវបានសង្ខេបដោយសាររបស់ទេវតាទីពីរ។

ហើយមានទេវតាមួយទៀតបានតាមមក ដោយនិយាយថា ហាប៊ីឡូន បានដួលរលំហើយ
បានដួលរលំហើយ គឺទីក្រុងដ៏ធំនោះ ពីព្រោះនាងបានធុរចិត្តគ្រប់គ្រាន់ជាតិសាសន៍ជីកស្រាន
ស្រែចក្កដ៏កំហឹងនៃអំពើសហាយស្មន់របស់នាង។ វិវរណៈ 14:8។

ទេវតាទីពីរបង្ហាញអំពីការអនុវត្តកិច្ចការនៃព្រះបន្ទូលទំនាយ
សម្រាប់អ្នកទាំងឡាយដែលបុរាណសាស្ត្របានបង្ហាញ។ ទេវតាទីពីរកំពុងប្រកាសសារទំនាយមួយ
ហើយសារនោះគឺថា ហាប៊ីឡូនបានដួលរលំពីរដងហើយ។ វាកំណត់ហាប៊ីឡូនថាជា
«ក្រុងដ៏ធំនោះ» ដដែលត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងជំពូកទីដប់បួនពីរ
និងទីដប់បួនបីថាជា ហាប៊ីឡូនសម័យទំនើប។ ហាប៊ីឡូនសម័យទំនើបបានដួលរលំពីរដងហើយ
ហើយការដួលរលំរបស់នាងបានកើតឡើង
ពីព្រោះនាងបានធុរចិត្តគ្រប់គ្រាន់បុរាណសាស្ត្រទាំងអស់
«ជីកពីស្រែចក្កដ៏កំហឹងនៃអំពើជីកក្នុងបំណងរបស់នាង»។
អំពើជីកក្នុងបំណងរបស់នាងត្រូវបានប្រព្រឹត្តជាមួយនឹងស្មោះត្រង់ទាំងឡាយនៃនេដី។ ទំនាក់ទំនង
នោះបានអនុញ្ញាតឱ្យនាងប្រើកម្លាំងរបស់ស្មោះត្រង់ទាំងឡាយដែលនាងបានប្រើកម្លាំងអំពី
ជីកក្នុងបំណងមួយ ដើម្បីអនុវត្ត «ស្រែចក្កដ៏កំហឹង» របស់នាង
ដដែលជាការប្រើប្រាស់នៃនាងនាំមកលើបុរាណសាស្ត្រស្មោះត្រង់របស់ព្រះ។

ស្រាគឺជាគោលលទ្ធផលមួយ ហើយគោលលទ្ធផលនៃនាងនាំឱ្យគ្រប់គ្រាន់ជាតិសាសន៍ជីកនោះ
គឺជាគោលលទ្ធផលដែលក្រុមនាងនាំឱ្យគ្រប់គ្រាន់ជាតិសាសន៍ជីកនោះ
ការថ្វាយបង្គំព្រះអាទិត្យនឹងបង្កកិច្ចសន្តិភាព។ គ្រប់គ្រាន់ជាតិសាសន៍ទទួលយក «សញ្ញា»
នៃអំណាចរបស់នាង ដដែលជាការថ្វាយបង្គំព្រះអាទិត្យ
ដូចដែលបានកំណត់ដោយការថ្វាយបង្គំនៃអំណាចព្រះអាទិត្យ។ ការទទួលយក «សញ្ញា»
នោះដោយគ្រប់គ្រាន់ជាតិសាសន៍ ត្រូវបាននាំមកដោយអំណាចរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក
ប៉ុន្តែត្រូវបានធុរចិត្តនៃក្រុងនោះដែលសង្គ្រាមកំពុងកើតឡើង
ដដែលត្រូវបាននាំមកលើកពេលនៃដីដោយទេវតាទីបីនៃអ៊ីស្រាអែល។
ជាតិសាសន៍ទាំងឡាយទទួលយក «ស្មោះ» នៃស្រែចក្កដ៏កំហឹងរបស់នាង
ដោយផ្អែកលើស្រែចក្កដ៏សន្តិភាពអំពី «សន្តិភាព និងសុវត្ថិភាព»។

«ឥឡូវនេះ តើមានពាក្យណាដែលខ្ញុំបានប្រកាសថា
ទីក្រុងនេះត្រូវបានបោះបង្គោលផ្តល់ដោយរលកយកស្មោះ? រឿងនេះ
ខ្ញុំមិនដែលបាននិយាយឡើយ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា
ខណៈដែលខ្ញុំបានមើលឃើញអាការៈជំងឺកំពុងសង្ស័យនៃទីនោះ
ជានិច្ចជានិច្ចមែនទៀត ខ្ញុំបាននិយាយថា
“ទិដ្ឋភាពដ៏គួរឱ្យរន្ធត់យ៉ាងណាខ្លះនឹងកើតឡើង
នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ក្រោកឡើងដើម្បីបញ្ចេញជននៃដីយ៉ាងខ្ពស់»

ពលនោះ ពាក្យនៃកូនៗវិវរណៈ 18:1-3 នឹងមានសម្រេច។”

ជំពូកទី៥បំប៉នបំប៉នមូលនៃមុខវិវរណៈ

គឺជាការព្យាបាលអំពីអ្វីដែលកំពុងនឹងមកលើផែនដី។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនមានពន្យល់ជាក់លាក់ណាមួយទាក់ទងនឹងអ្វីដែលកំពុងនឹងមកលើផែនដីក្នុងក្រុងយ៉ូកដោយពិសេស លើកលែងតែខ្ញុំដឹងថា នៅក្នុងណាមួយ អគារជំរុញនៃទីនោះនឹងត្រូវបានបំផ្លាញចុះដោយការបង្កើន និងការក្រឡាប់របស់ព្រះចេស្តានព្រះ។

តាមពន្យល់ដែលបានប្រទានមកខ្ញុំ ខ្ញុំដឹងថា

សេចក្តីវិនាសកំពុងមាននៅក្នុងលោកីយ៍។ ពាក្យតម្លៃពីព្រះអម្ចាស់

ការប៉ះពាល់នៃព្រះចេស្តាដ៏មហិមារបស់ទ្រង់ ហើយសំណង់ដ៏មហិមាទាំងនេះនឹងដួលរលំ។

ទិដ្ឋភាពនានានឹងកើតឡើង ដល់ភាពគួរឱ្យភ័យខ្លាចរបស់វា

យើងមិនអាចស្រមៃហែនឡើយ»។ Review and Herald, July 5, 1906.

សាររបស់ទេវតាទីពីរ ត្រូវបានប្រកាសឡើងវិញនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១

នៅពេលដែលអគារជំរុញនៃក្រុងយ៉ូក

ត្រូវបានបំផ្លាញឱ្យដួលរលំដោយការប៉ះពាល់មួយនៃព្រះហស្តរបស់ព្រះ។

ហោរាមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំបានឃើញទេវតាមួយទៀតចុះមកពីស្ថានសួគ៌ដែលមានអំណាចយ៉ាងខ្លាំង ហើយផែនដីក៏បានកើតឡើងដោយសិរីល្អរបស់នាង។ នាងបានបន្តឡើងដោយសំឡេងខ្លាំងថា ហើយនឹងជំនះនោះបានដល់ហើយ បានដល់ហើយ ហើយបានក្លាយជាទីលំនៅរបស់អារក្ស» (វិវរណៈ 18:1, 2)។ នេះគឺជាសារដ៏ល្អដែលបានប្រទានដោយទេវតាទីពីរ។ ហើយបានដល់ហើយ «ពីព្រោះនាងបានផ្ទុយគ្រប់ជាតិសាសន៍ដឹកនាំនៃសេចក្តីក្រោធនៃអំពើប្រាសចាកសីលធម៌របស់នាង» (វិវរណៈ 14:8)។ សូន្យនោះជាអ្វី?—គឺជាគោលលទ្ធិក្នុងក្រុងយ៉ូកដោយរបស់នាង។ នាងបានប្រទានដល់លោកីយនូវថ្លៃថ្នូរនៃបុប្ផក្នុងក្រុងយ៉ូក មកជំនួសថ្លៃថ្នូរនៃបុប្ផក្នុងក្រុងយ៉ូក ហើយបាននិយាយឡើងវិញនូវពាក្យក្រហកដល់លោកាំងបានប្រាប់អំពីជាលើកដំបូងនៅក្នុងសួនអេដែន គឺអមតភាពតាមធម៌ជាតិនៃព្រលឹង។ កំហុសជាច្រើនដែលមានពូជពង្សសង្ខេបគ្នានោះ នាងបានផ្តល់ផលវិបាកទៅយ៉ាងទូលំទូលាយ «ដោយបង្កើនបញ្ញត្តិរបស់មនុស្សទុកជាគោលលទ្ធិ» (ម៉ាថាយ 15:9)។

«នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានចាប់ផ្តើមព្រះរាជកិច្ចសាធារណៈរបស់ទ្រង់

ទ្រង់បានសម្អាតព្រះវិហារពីការបំពុលបំផ្លាញដ៏បំពានបរិសុទ្ធរបស់វា។

ក្នុងចំណោមកិច្ចការចុងក្រោយៗនៃព្រះរាជកិច្ចរបស់ទ្រង់

គឺការសម្អាតព្រះវិហារជាលើកទីពីរ។ ដូច្នេះ

នៅក្នុងកិច្ចការចុងក្រោយសម្រាប់ការព្យាបាលដល់លោកីយ

មានការអំពាវនាវយ៉ាងដាច់ដោយឡែកត្រូវបានផ្តល់ទៅកាន់ពួកជំនុំ។

សាររបស់ទេវតាទីពីរគឺ៖ “ហើយបានដល់ហើយ បានដល់ហើយ ទីក្រុងជំនះនោះ ពីព្រោះនាងបានផ្ទុយគ្រប់ជាតិសាសន៍ដឹកនាំនៃសេចក្តីក្រោធដោយសារការផិតក្របត់របស់នាង” (វិវរណៈ 14:8)។

ហើយនៅក្នុងសម័យនៃអំពាវនាវយ៉ាងខ្លាំងនៃសាររបស់ទេវតាទីពីរ

មានសំឡេងមួយត្រូវបានឮពីស្ថានសួគ៌ថា៖ “ចូរចេញពីនាងមក រាស្ត្ររបស់អញអើយ

ដើម្បីប្រើកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានចំណែកក្នុងអំពើហាបរបស់នាង

ហើយដើម្បីប្រើកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាទទួលយកពីគ្រោះកាចរបស់នាង។

ដូច្នេះអំពើហាបរបស់នាងបានឡើងដល់ស្ថានសួគ៌ហើយ

ហើយព្រះបាននឹកចាំអំពើទុច្ចរិតរបស់នាង” (វិវរណៈ 18:4, 5)»។ Selected Messages,

សង្ខេបទី 2, 118។

រវាងថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១

និងចុះហត្ថលេខាដោយដៃនិងមកដល់ឆាប់ៗនេះនៅសហរដ្ឋអាមេរិក ខទី១ ដល់ខទី៣
នរោត្តមៈ ១៨ ក្បួនប្រឆាំងព្រហ្មទណ្ឌ ពីព្រោះនោះពេលមានចុះហត្ថលេខាដោយ
នោះការអំពាវនាវឲ្យចេញពីហាប៊ីឡូនចាប់ផ្តើមឡើង។

វិវរណៈ 18 បង្ហាញទៅកាន់ពលរដ្ឋមួយ
ដែលជាលទ្ធផលនៃការបដិសេធការព្យាបាលបីជាន់នរោត្តមៈ 14:6-12
ពួកជំនុំនឹងមានឈានដល់ស្ថានភាពដែលទេវតាទីពីរមានទាយទុកជាមុនយ៉ាងពេញលេញ
ហើយបុរាណសុភវរបស់ព្រះដែលនៅសេសសល់ក្នុងហាប៊ីឡូន
នឹងក្បួនប្រឆាំងព្រហ្មទណ្ឌបំបែកខ្លួនចេញពីសហគមន៍របស់នាង។
សារនេះជាសារចុងក្រោយបំផុតដែលនឹងក្បួនបុរាណដល់លោកិយ
ហើយវានឹងសម្រេចកិច្ចការរបស់វា។ នៅពេលដែលអ្នកទាំងឡាយដែល
“មិនមានជឿសច្ចៈក្តីពិត ប៉ុន្តែតែមានវិកលចិត្តក្នុងអំពើទុច្ចរិត” (2 ថៃសាឡូនីច 2:12)
ក្បួនទុកឲ្យទទួលការល្អប្រុងយ៉ាងខ្ពស់ ហើយឲ្យដើរការភូតកុហក នោះពន្លឺនៃសេចក្តី
ពិតនឹងភ្លឺឡើងលើអស់អ្នកដែលមានចិត្តបរិសុទ្ធបំប៉នបំផុត
ហើយក្នុងចំណោមអស់របស់ព្រះអម្ចាស់ដែលនៅសល់ក្នុងហាប៊ីឡូន
នឹងស្តាប់តាមការអំពាវនាវថា៖ “ចូរចេញពីនាងមក បុរាណសុភវរបស់ខ្ញុំអើយ” (វិវរណៈ
18:4)។ The Great Controversy, 389, 390.

នៅពេលចុះហត្ថលេខាដោយដៃនិងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះក្បួនប្រឆាំងព្រហ្មទណ្ឌ
បុរាណនៃសម្ព័ន្ធមុនីវិហារនឹងទទួលបានការល្អប្រុងលំអៀងបំផុតដ៏ខ្ពស់កុលា។
ចាប់ពីថ្ងៃទី១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០១ រហូតដល់ការល្អប្រុងលំអៀងបំផុតដ៏ខ្ពស់កុលាក្បួនប្រឆាំង
ព្រហ្មទណ្ឌចេញនៅពេលចុះហត្ថលេខាដោយដៃនិងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ

នោះសាររបស់ទេវតាទីពីរក្បួនបុរាណឡើងវិញ
ហើយការបដិសេធនោះគំណាងឲ្យការបដិសេធ «ការព្យាបាលបីជាន់នរោត្តមៈ ជំពូកដប់បួន
ខទីបុរាណ ដល់ដប់ពីរ»។ ក្នុងន័យនេះ
ទេវតាទាំងបីក្បួនប្រឆាំងព្រហ្មទណ្ឌដោយសាររបស់ទេវតាទីពីរ។ សាររបស់ទេវតាទីពីរគឺ
«ហាប៊ីឡូនមានដួលរលំ មានដួលរលំហើយ»
ហើយសាររបស់ទេវតាទីពីរក្បួនប្រឆាំងព្រហ្មទណ្ឌនោះសារទីមួយ និងសារទីបី។

សេចក្តីបុរាណរបស់សំឡេងទីមួយក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៨
គឺជាការផ្ទេរមុខងារទៀតនៃសាររបស់ទេវតាទីពីរ
ប៉ុន្តែវាបង្ហាញពីការបដិសេធសាររបស់ទេវតាទាំងបីក្នុងវិវរណៈ ១៤។
សាររបស់ទេវតាទីពីរគំណាងឲ្យសារទាំងបី ហើយវាមានសញ្ញាសម្គាល់នៃអាល់ហ្វា និង
អូមេហ្គា ព្រោះវាក្បួនប្រឆាំងព្រហ្មទណ្ឌនៃក្នុងបុរាណគឺសាស្ត្រនៃចលនារបស់ទេវតាទីមួយ
ហើយបន្ទាប់មកនឹងក្បួនប្រឆាំងព្រហ្មទណ្ឌបុរាណមុននឹងទៀតក្នុងចលនារបស់ទេវតាទីបី។
សារនេះបញ្ជាក់ថា ហាប៊ីឡូនមានដួលរលំពីរដង ហើយក្នុងន័យព្យាករណ៍នេះ
វាកំពុងបញ្ជាក់អំពី «ការអនុវត្តព្យាករណ៍បីជាន់»។

ការដួលរលំរបស់ហាប៊ីឡូនពីរលើកដំបូង ដូចដែលក្បួនប្រឆាំងព្រហ្មទណ្ឌដោយហាប៊ីឡូន និងហាប៊ីឡូន
គឺជាគំណាងនៃការដួលរលំចុងក្រោយរបស់ហាប៊ីឡូនសម័យទំនើប។
ការបុរាណពីរដងអំពីការដួលរលំរបស់ហាប៊ីឡូន ក្បួនប្រឆាំងព្រហ្មទណ្ឌដោយសារដំបូង
និងសារចុងក្រោយនៃទេវតាទាំងបី។ រចនាសម្ព័ន្ធនៃសារទេវតាទាំងបី

មានសញ្ញាសម្គាល់នៃអាល់ហ្សា និងអូមហ្គេតា ពីព្រោះសារដំបូងគួរឲ្យកំណត់ថាជា «ដំណឹងល្អអស់កល្បជានិច្ច» ដដែលតាមនិយមន័យមានន័យថា ជាដំណឹងល្អអស់កល្បប្រជាសារនៃដំណឹងល្អអស់កល្បសម្រាប់គ្រប់សម័យកាលទាំងអស់។ សាររបស់ទេវតាទីបី គឺជាសារនៃដំណឹងល្អអស់កល្បដែលពុំមានបុរាណនឹងការទទួលសញ្ញារបស់សត្រូវសាហាវ ដូចនេះ សារដំបូង និងសារទីបី ដដែលជាសារដំបូង និងសារចុងក្រោយ គឺជាសារតម្លៃដូចគ្នា ពីព្រោះទាំងពីរគឺជាដំណឹងល្អ។

អាល់ហ្សា និង អូមហ្គេតា បានដាក់ហត្ថលេខា «សចេក្សីពិត» របស់ព្រះអង្គគលើសារទាំងបី ពីព្រោះពាក្យហត្ថលេខានេះបានបកប្រែថា «សចេក្សីពិត» នោះ គួរឲ្យមានបង្កកើតឡើងដោយព្រះអង្គគឺជាអ្នកកាសាវិទូដ៏អស្ចារ្យ ដោយរួមបញ្ចូលអក្សរសិល្បៈ និងអក្សរចុងក្រោយនៃអក្ខរក្រមហត្ថលេខា «ដប់បី» ជានិមិត្តសញ្ញាគំណាងឲ្យការបះបោរ ហើយនាំទៅក្នុងសារទីពីរនេះឯង ដដែលការបះបោររបស់ហាប៊ីឡូន ដូចដែលគួរឲ្យកំណត់ដោយគោលលទ្ធិកុលដៃកុលាយ និងអំពើផិតកុបក្ររបស់នាង គួរឲ្យកំណត់សម្គាល់។ ដូចដែលបានកត់សម្គាល់រួចហើយ សារទីពីរមានហត្ថលេខារបស់អាល់ហ្សា និង អូមហ្គេតា ផងដែរ ពីព្រោះសារដែលគួរឲ្យមានបុរាណនៃក្នុងបុរាណគឺសាសនា Millerite ដើម្បីបុរាណអំពីការបរិក្ខេបនៃការជំនុំជម្រះ គួរឲ្យមានផ្ទុយនឹងទៀតនៃក្នុងចលនានៃទេវតាទីបី ដើម្បីកំណត់សម្គាល់អំពីការបិទបញ្ចប់នៃការជំនុំជម្រះ។

ការដួលរលំនៃហិប្រិលនៃក្នុងលោកុបុត្តិ ជំពូកទីដប់មួយ គឺជាការយោងដំបូងទៅកាន់ការដួលរលំរបស់ហាប៊ីឡូន ហើយសាក្សីនៃការបះបោរយ៉ាងក្រអឺតក្រទមរបស់នីម្យុង មានសញ្ញាសម្គាល់នៃសាររបស់ទេវតាទីមួយ។ ដូចដែលបានបង្ហាញនៃក្នុងអត្ថបទមុនៗ សារទាំងបីរបស់ទេវតាទាំងបី ក៏ស្ថិតនៅក្នុងសាររបស់ទេវតាទីមួយផងដែរ។ ក្នុងសាររបស់ទេវតាទីមួយ ពាក្យថា «ចូរក្រោកឲ្យលឿនព្រះ» គំណាងឲ្យសារទីមួយ ហើយពាក្យថា «ចូរថ្វាយសិរីល្អអស់លំទ្រង់» គំណាងឲ្យសាររបស់ទេវតាទីពីរ។ សារទីបីគួរឲ្យមានរកឃើញនៅក្នុងសារទីមួយ នៅពេលដែលវាប្រកាសថា «ម៉ែនៃនៃការជំនុំជម្រះរបស់លំទ្រង់បានមកដល់ហើយ»។

ក្នុងការដួលរលំរបស់នីម្យុង ដដែលជាការដួលរលំលើកដំបូងរបស់ហាប៊ីឡូន ជំហានទាំងបីរបស់ទេវតាទាំងបីគឺគួរឲ្យកំណត់សម្គាល់ផងដែរ។ វាគួរឲ្យកំណត់ដោយពាក្យថា «ចូរទៅ»។

ហើយផែនដីទាំងមូលមានភាសាតម្លៃ និងសំដីតម្លៃ។
ក៏កាលពួកគេធ្វើដំណើរចេញពីទិសខាងកើតមក
នោះពួកគេបានប្រទះឃើញទំនាបមួយនៅស្រុកសីណា ហើយក៏ស្នាក់នៅទីនោះ។
ហើយពួកគេនិយាយគ្នាទៅវិញទៅមកថា ចូរមក ឲ្យយើងផ្ទុយនឹងផ្ទុយ
ហើយដុតវាឲ្យឆេះអស់លុះ។ ដូចនេះ ពួកគេមានឥតបង្គំសង្ឃឹម
ហើយមានជំនឿជំនួសកំបាំង។ ហើយពួកគេនិយាយថា ចូរមក ឲ្យយើងសង់ក្នុងមួយ
និងបំបែកមួយសម្រាប់យើង ដដែលកំពូលរបស់វាអាចដល់ដល់មេឃបាន
ហើយឲ្យយើងផ្ទុយនឹងផ្ទុយនេះមួយសម្រាប់ខ្លួនយើង
ក្នុងយើងគួរឲ្យកំណត់ខ្លាចខ្លាចយើងលើផ្ទៃនៃដីទាំងមូល។
រួចព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងចុះមក ដើម្បីបិទតម្លៃក្រុង និងបំបែក

ដដែលពួកគេចង់ចោលមនុស្សកំពុងសង់នោះ។ ហើយព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា មើល
បុរាណនេះជាតម្លៃ ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាមានភាសាតម្លៃ
ហើយនេះជាអ្វីដែលពួកគេចាប់ផ្តើមជូរជូន; ហើយឥឡូវនេះ
គ្មានអ្វីដែលនឹងត្រូវរារាំងពីពួកគេបានទៀតឡើយ
គឺអ្វីៗដែលពួកគេបាននឹកស្មានថានឹងជូរជូននោះ។ ចូរមក ឲ្យយើងចុះទៅ
ហើយនាំទ្រនោះជូរជូនឲ្យយើងភាសារបស់ពួកគេប្រកបដោយ
ដើម្បីឲ្យពួកគេមិនអាចយល់សំដីរបស់គ្នាទៅវិញទៅមកបាន។ ដូច្នេះ
ព្រះយេស៊ូវបានជូរជូនឲ្យពួកគេខ្ចោតខ្ចាយចេញពីទ្រនោះទៅលើផ្ទៃដីនៃដីទាំងមូល
ហើយពួកគេក៏បញ្ចូលការសង់ក្នុងនោះ។ ហេតុដូច្នេះហើយ
បានជាទ្រនោះត្រូវបានហៅឈ្មោះថា ហាបិល ពីព្រោះនាំទ្រនោះ
ព្រះយេស៊ូវបានជូរជូនឲ្យភាសារបស់ដីទាំងមូលប្រកបដោយ ហើយពីទ្រនោះ
ព្រះយេស៊ូវបានជូរជូនឲ្យពួកគេខ្ចោតខ្ចាយទៅលើផ្ទៃដីនៃដីទាំងមូល។ លោកុបបតុតិ
11:1-9។

ការផ្តល់ចុះលើកទីមួយនៃហាបិល ដដែលត្រូវបានកំណត់ជា ហាបិល
ត្រូវបានបង្ហាញដោយពាក្យ "go to" ចំនួនបីដង។
ទេវតាទាំងបីត្រូវបានកំណត់ទាំងអស់នៅក្នុងទេវតាទីមួយ។ ដានីយ៉ែល ជំពូក១
ក៏កំណត់ដល់សាររបស់ទេវតាទីមួយផងដែរ
ហើយដូចដែលបានកំណត់រួចមកហើយនៅក្នុងអត្ថបទទាំងនេះ
ដំណើរការសាកល្បងបីដងបានន័យដ៏ល្អអស់កល្បជានិច្ច
ត្រូវបានយើងនាំទៅក្នុងដំណើរទីមួយ
នៃពេលវេលាដ៏ល្អបំផុតមិនបរិភោគអាហាររបស់ហាបិល
ហើយជូរជូនសិរីល្អក្នុងការថ្វាយសិរីល្អអស់ព្រះ។ ការសាកល្បងលើកទីមួយរបស់គាត់
គឺជាការសាកល្បងរបស់ទេវតាទីមួយ ដដែលបានចុះមកក្នុងបុរាណសាស្ត្រមីឡូណីត
នៃចុងទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840 ជាមួយនឹងសៀវភៅកូចមួយ
ដដែលយ៉ូហានត្រូវបានបង្ហាត់ឲ្យបរិភោគ។

បន្ទាប់មក គាត់ត្រូវបានផ្តល់ការសាកល្បងដដែលអាចមើលឃើញបានរយៈពេលដប់បួន
ដដែលបានបង្ហាញពីភាពខុសប្លែកគ្នារវាងអ្នកដដែលបរិភោគអាហារតាមរបបហាបិល
និងអ្នកដដែល ដូចជាដានីយ៉ែល បានជូរជូនសិរីល្អបរិភោគបន្តិច
ការសាកល្បងទីពីរនោះបានបង្កើតមនុស្សពីរបុរាណ
ដូចគ្នានឹងការមកដល់របស់ទេវតាទីពីរ នៅឆ្នាំ 1844 ផងដែរ។ ការសាកល្បងទីពីរនោះត្រូវ
បានបន្តដោយការសាកល្បងនៃចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលបីឆ្នាំ ដដែលនាំទ្រនោះ
នាំឲ្យកូនសោរបានសម្បូនដៃការិនិច្ចដ៏យល់ស្រប
ដូចដែលត្រូវបានកំណត់ដោយការមកដល់របស់ទេវតាទីបី នៅចុងទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។

បន្ទាប់ពីទីកន្លែងនេះ លោកនូអេត្រូវបានបង្ហាត់ឲ្យសង់អាសនៈ
ហើយនាំពេលវេលាដូចនោះ គាត់មិនត្រូវកាត់ ឬផ្តល់ដល់គាត់បុរាណឡើយ
ហើយក៏មិនត្រូវបុរាណយល់អស់រូបរាងអាសនៈរបស់គាត់ដែរ។ នីមួយៗជាអ្នកបោះ
បានបុរាណដុប និងហាយអ ដោយក្នុងបន្ទប់អាសនៈនៃនាក់ទំនងសញ្ញាសញ្ញា
ដដែលត្រូវបានណែនាំឲ្យអនុវត្តដោយអ្នកដដែលបានទៅបំពេញនៃដីឡើងវិញ។ "ចូរមក"
លើកទីមួយ ក្នុងសក្តិកម្មរបស់នីមួយៗ កំណត់ឲ្យ "សញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញា"
ដដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងការបោះបង្គោលដំបូង។ "ចូរមក" លើកទីពីរ
កំណត់ឲ្យការសាងសង់បីមួយ (សាសនាចក្រ) និងទីក្រុងមួយ (រដ្ឋប្បមួយ)។ "ចូរមក"

លើកទីពីរ ក្នុងសក្តិកម្មរបស់នីមួយៗ គឺជាការរួមបញ្ចូលគុណវាងសាសនាចក្រ និងរដ្ឋប
ដល់ជាអំពើជិតក្នុងស្រែរបស់ទេវតាទីពីរ។ “ចូរមក” លើកទីបី
តំណាងឲ្យការវិនិច្ឆ័យនៃការបំបែកបុរាណវិទ្យាឧបាត់ខ្ចាយ និងការបំភាន់ភាសា។

ការផ្តល់កំរិតលើកទីមួយនៃហេប៊ីឡូន ជានិមិត្តរូបនៃស្រែរបស់ទេវតាទីមួយ
ហើយការផ្តល់កំរិតលើកទីពីរនៃហេប៊ីឡូន ក្នុងការសម្រង់ឡើងពីរយ៉ាងដល់បង្កើតឡើ
ងជាធាតុផ្សំនៃការផ្តល់កំរិតរបស់ហេប៊ីឡូនសម័យទំនើប
ជានិមិត្តរូបនៃស្រែរបស់ទេវតាទីពីរ។ វាផ្ទុកនូវច្បាប់ ពីព្រោះការផ្តល់កំរិតនៃហេប៊ីឡូន
ដូចដែលបានកត់ត្រានៅក្នុងសង្ខេបនៃដានីយ៍លែ តំណាងឲ្យទាំងការចាប់ផ្តើម
និងការបញ្ចប់ ដូចគ្នានឹងស្រែរបស់ទេវតាទីពីរ
ដល់ត្រូវបានប្រកាសនៅក្នុងការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់នៃអានុវិស័យផងដែរ។
បងស៊ីរីត្រូវបានកំណត់យ៉ាងច្បាស់ថា ការជំនុំជម្រះដែលបាននាំមកលើបលេសសាសនា
ត្រូវបានផ្ទុកជានិមិត្តរូបទុកជាមុនដោយការជំនុំជម្រះដែលបាននាំមកលើនិប្បកុសសោ។

«ដល់អ្នកគ្រប់គ្រងចុងក្រោយនៃហេប៊ីឡូន
ដូចជានិមិត្តរូបនៃកាន់អ្នកដំបូងរបស់វា
បានមកដល់សេចក្តីប្រកាសទោសពីព្រះអ្នកយាមថា៖ «ឱ ស្តេចអរិយ៍...
ពាក្យនេះត្រូវបានប្រកាសដល់ទ្រង់ហើយ; នគរបានចាកចេញពីទ្រង់ហើយ» ដានីយ៍លែ
4:31។ Prophets and Kings, 533.

ការដួលរលំលើកទីពីររបស់ហេប៊ីឡូន មានតួសម្ពាធនៃអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា
ដូចដែលស្រែរបស់ទេវតាទីពីរក៏មានដែរ។
តួសម្ពាធនៃនេះត្រូវបានតំណាងដោយការដួលរលំនៃស្តេចទីមួយ
និងស្តេចចុងក្រោយរបស់ហេប៊ីឡូន។ ការវិនិច្ឆ័យ និងការដួលរលំរបស់និប្បកុសសោ
ត្រូវបានតំណាងថាជា «បុរាណវិទ្យា» ដល់ជាការយោងទៅកាន់ «បុរាណវិទ្យា» ក្នុងលំដាប់
ជំពូកមុនប្រាំមួយ ហើយ «ការបំបែកខ្ចាត់ខ្ចាយ» ក្នុងការវិនិច្ឆ័យ
និងការដួលរលំរបស់នីមួយៗ ក៏ជាការយោងទៅកាន់ «បុរាណវិទ្យា» ក្នុងលំដាប់
ជំពូកមុនប្រាំមួយដែរ។ ការវិនិច្ឆ័យ និងការដួលរលំរបស់បលេសសាសនា
ត្រូវបានតំណាងដោយអក្សរក្រលាំង ដល់ប្លុកសរុបបានពីរពាន់ប្រាំមួយមក
ក៏បញ្ចប់ផងដែរអំពីការយោងទៅកាន់ «បុរាណវិទ្យា» ក្នុងលំដាប់ ជំពូកមុនប្រាំមួយ។

«ការអនុវត្តទំនាយបីជាន់» ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយសាក្សីពីរដំបូង ដល់កំណត់
និងបញ្ចប់ក្នុងខណៈសម័យត្រឹមត្រូវនៃការបំពេញសម្រេចលើកទីបី និងចុងក្រោយ។
ដោយការដួលរលំទាំងបីនៃហេប៊ីឡូន ស្រែនេះឯងដល់កំណត់ការដួលរលំរបស់ហេប៊ីឡូន
ក៏កំណត់គោលការណ៍ដល់ «ការអនុវត្តទំនាយបីជាន់» នេះមានមូលដ្ឋានលើផងដែរ។
ការដួលរលំពីរលើកដំបូងនៃហេប៊ីឡូន កំណត់លក្ខខណៈពុទ្ធភាពនៃការដួលរលំលើកទីបី
និងចុងក្រោយ។

បុរេត្រឹមសាសនាស្តេចរបស់ក្រុមមីលីយ៉ាត
ត្រូវបានកើតឡើងមុនគេទៀតយ៉ាងគ្រឹះត្រូវគ្រប់អក្សរ ក្នុងបុរេត្រឹមសាសនាស្តេចរបស់ Future
for America។ ក្នុងបុរេត្រឹមសាសនាស្តេចមីលីយ៉ាត ការប្រមូលផ្តុំក្នុងច្បាប់មួយចំនួន ដល់
William Miller បានស្គាល់យ៉ាងជិតស្និទ្ធច
ហើយបានប្រើប្រាស់ដើម្បីបង្កើតគ្រោងនៃសេចក្តីពិត
ដល់គាត់បានប្រើក្នុងការប្រកាសស្រែរបស់ទេវតាទីមួយ

គឺជាសញ្ញាសម្គាល់មួយនៃបុគ្គលិកសាស្ត្រនោះ។ “ការអនុវត្តតាមកុយទំនាយបីជាន់”
គឺជាក្បួនមួយក្នុងចំណោមក្បួនទាំងឡាយ
ដែលត្រូវបានប្រមូលផ្តុំឡើងក្នុងថ្ងៃក្រោយទាំងនេះ
ដើម្បីបង្កើតគំរូនៃសេចក្តីពិត
ដែលក្នុងនោះសាររបស់ទេវតាទីបីត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ។

ការបង្ហាញខ្លួនបីយ៉ាងរបស់រូប
រួមជាមួយនឹងការបង្ហាញខ្លួនបីយ៉ាងនៃការដួលរលំរបស់ហាបីឡន
មានទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធនឹងគ្នា ប៉ុន្តែត្រូវមានភាពខុសប្លែកពីគ្នាផងដែរ។
សុភវិស័យរបស់ទីវិស័យ ឬហាបីឡន
ដែលប្រព្រឹត្តកម្រិតស្របតាមសម្រាប់ជាមួយសត្វចង្វាក់ទាំងឡាយនៃនៃដី
គឺជាសាច់តម្លៃជាមួយពួកគេ ប៉ុន្តែត្រូវបានស្វែងរកដោយសត្វចង្វាក់ទាំងនោះ
ដូចជាយសោបិលបានស្វែងរកដោយសត្វចង្វាក់អាហារបំប៉នរួមសម័យទំនើប
គឺជាសត្វសាហាវនិរន្តរៈ ជំពូកដប់ប្រាំពីរ
ដែលសុភវិស័យរបស់ហាបីឡនសម័យទំនើបជិះនាវាលើវា ហើយស្វែងរកដោយសត្វចង្វាក់។

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«បន្ទាប់មក ភូមិភាគបស់ខ្ញុំត្រូវបានដកចេញពីសិរីលុអ
ហើយខ្ញុំត្រូវបានបង្ហាញទៅកាន់សំណល់ដែលនៅលើផែនដី។
ទេវតាបានមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា៖
“តើអ្នករាល់គ្នានឹងគេចចេញពីគ្រោះកាច់ទាំងប្រាំពីរចុងក្រោយឬ?
តើអ្នករាល់គ្នានឹងទៅកាន់សិរីលុអ
ហើយរីករាយនឹងអ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះបានរៀបចំសម្រាប់អស់អ្នកដែលសុំឡើង
និងសុខចិត្តរងទុក្ខខន្តោយព្រះនាមទ្រង់ឬ? បើដូច្នោះមែន
អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែស្វែងរក ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាអាចរស់បាន។ ចូរត្រឡប់ខ្លួន
ចូរត្រឡប់ខ្លួន ចូរត្រឡប់ខ្លួន។
អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែមានការត្រឡប់ខ្លួនដ៏ធំជាងអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាមានឥឡូវនេះ
ពីព្រោះថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់កំពុងមកដល់ ជាថ្មីដ៏សាហាវ ទាំងដោយសេចក្តីកំហឹង
និងដោយសេចក្តីក្រោធដ៏ខ្ពស់ក្នុងលា
ដើម្បីបិទផ្លូវឱ្យស្រុកទេសសុចិត្តក្នុងភាពស្ងាត់ស្ងៀម
និងបំផ្លាញមនុស្សសហចេញពីទីនោះ។ ចូរថ្វាយអ្វីៗទាំងអស់ដល់ព្រះ។
ចូរដាក់អ្វីៗទាំងអស់នៃលើអាសនៈរបស់ទ្រង់—ខ្លួនឯង ទ្រព្យសម្បត្តិ
និងរបស់ទាំងអស់—ជាយញ្ញបូជារស។ ត្រូវការទាំងអស់ ដើម្បីចូលទៅក្នុងសិរីលុអ។
ចូរសន្សំទុកសម្រាប់ខ្លួនអ្នករាល់គ្នានូវទ្រព្យសម្បត្តិនៃស្ថានសួគ៌
ជាកន្លែងដែលចោរមិនអាចចូលទៅជិត ហើយចូរមិនអាចបំផ្លាញបាន។
អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែមានចំណែកក្នុងសេចក្តីរងទុក្ខរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៃទីនេះ ឬសិន
បើអ្នករាល់គ្នាចង់មានចំណែកជាមួយទ្រង់ក្នុងសិរីលុអរបស់ទ្រង់នាពេលខាងមុខ”។
»

«ស្ថានសួគ៌នឹងមិនថ្លៃថ្លៃក្រៃឡើយ បើសិនយើងបានទទួលវាតាមរយៈការរងទុក្ខ។
យើងត្រូវបដិសេធខ្លួនឯងជានិច្ចតាមគ្រប់ផ្លូវ ត្រូវស្វែងរកចំពោះខ្លួនឯងរាល់ថ្ងៃ
ឱ្យព្រះយស្ទ៊ែរតែប៉ុណ្ណោះបានលេចមក
ហើយរកសាសិលុអរបស់ទ្រង់ឱ្យស្រុចិត្តនៃចំពោះមុខយើងជានិច្ច។ ខ្ញុំបានឃើញថា
អ្នកទាំងឡាយដែលទើបតែទទួលយកសេចក្តីពិតនេះក្នុងពេលថ្មីៗនេះ

នឹងត្រូវស្គាល់ថា ការរងទុក្ខដោយព្រោះពុទ្ធវិសុទ្ធមានន័យដូចម្តេច
ថាពួកគេនឹងត្រូវឆ្លងកាត់ការលុបបំបាត់មុតស្អប់ និងឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំង
ដើម្បីឲ្យពួកគេបានសម្រាកឲ្យបរិសុទ្ធ
នឹងត្រូវបានរៀបចំឲ្យសមរម្យតាមរយៈការរងទុក្ខ
សម្រាប់ទទួលបានការរស់នៅដ៏មានពុទ្ធវិសុទ្ធរស់ ឆ្លងកាត់គ្រាន់តែ
សូមយើងព្រះមហាក្សត្រនៃក្រុងសម្រស់របស់ទ្រង់
ហើយសុំនាំគ្នាទៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ និងរបស់ទេវតាបរិសុទ្ធដ៏សុទ្ធសុភាព។»

«នៅពេលខ្ញុំបានឃើញថា យើងត្រូវតែជាមនុស្សយ៉ាងដូចម្តេច
ដើម្បីទទួលបានមរតកនៃសិរីល្អ ហើយបន្ទាប់មកបានឃើញថា
ព្រះយេស៊ូវបានរងទុក្ខយ៉ាងខ្លាំងបំផុត
ដើម្បីទទួលបានសម្រាប់យើងនូវមរតកដ៏សម្បូរបែបយ៉ាងនេះ ខ្ញុំបានអធិស្ឋានឲ្យ
យើងបានទទួលបុណ្យផ្សេងៗទៀតក្នុងសង្គមក្រីក្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ដើម្បីឲ្យយើងមិនឃ្លាននៅពេលមានការលុបបំបាត់
ប៉ុន្តែឲ្យយើងទាំងអស់គ្នាដោយការអត់ធ្មត់ និងអំណរ ដោយដឹងថា
ព្រះយេស៊ូវបានរងទុក្ខយ៉ាងដូចម្តេច ដើម្បីឲ្យយើង
តាមរយៈភាពក្រីក្រនិងសង្គមក្រីក្ររបស់ទ្រង់ បានក្លាយជាអ្នកមាន។
ទេវតាបាននិយាយថា “ចូរបរិស្ថានឲ្យយើង;
អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែឈានទៅមុខឲ្យរហ័ស”។ ពួកយើងខ្លះបានពេញលេញ
ដើម្បីទទួលបានសេចក្តីពិត ហើយរីកចម្រើនជាដ៏ល្អ
ហើយរាល់ជំហាននៃយើងបានដើរ បានផ្តល់កម្រិតឲ្យយើង
ដើម្បីឈានទៅដល់ជំហានបន្ទាប់។ ប៉ុន្តែតែឡើយនេះ ពេញលេញនិងដល់ទីបញ្ចប់ហើយ
ហើយអ្វីដែលយើងបានរៀនអស់ជាច្រើនឆ្នាំ
នោះពួកគេនឹងត្រូវរៀនក្នុងរយៈពេលតែប៉ុន្មានខែប៉ុណ្ណោះ។
ពួកគេក៏នឹងត្រូវលះបង់អ្វីជាច្រើនដល់បានរៀនខុស
ហើយត្រូវរៀនឡើងវិញជាច្រើនដងដែរ។
អស់អ្នកដដែលមិនព្រមទទួលសញ្ញារបស់សត្វក្រិចឆ្លាន និងរូបរបស់វា
នៅពេលក្រីក្រនោះត្រូវបានប្រកាសចេញទៅ
នោះត្រូវតែមានការសម្រេចចិត្តឡើយនេះ ដើម្បីនិយាយថា “ទេ
យើងនឹងមិនគោរពស្តីបំបាត់របស់សត្វក្រិចឆ្លានឡើយ”។» Early Writings, 67.